

Arrest

nr. 294 256 van 18 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X beiden als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 28 juli 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 7 oktober 2022 dient verzoekster, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en die op (...) februari 2018 in België werd geboren en dus heden 5 jaar oud is, een volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekster, van wie de ouders reeds vier keer om internationale bescherming verzochten in België waarvan de laatste twee verzoeken eveneens in naam van verzoekster werden ingediend als het hen hier vergezellend kind overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, diende eerder op 5 juli 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Dat verzoek werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) bij beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)" van 20 november 2018 niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster diende beroep in tegen die beslissing. Dat beroep werd door de Raad bij arrest nr. 222 985 van 20 juni 2019 verworpen.

Op 23 maart 2023 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) verzoeksters huidig volgend verzoek om internationale bescherming bij beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)" niet-ontvankelijk.

Dat is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je hebt de Iraakse nationaliteit en jouw ouders zijn afkomstig uit Bagdad. Op 8 augustus 2015 hebben je vader L.(...) G.(...) H.(...) A.(...) H.(...) (CG xx; O.V. xxx), moeder H.(...) M.(...) M.(...) H.(...) A.(...)-H.(...) (CG xx; O.V. xxx) en broers R.(...) L.(...) G.(...) (CG xx; O.V. xxx) en S.(...) L.(...) G.(...) (CG xx; O.V. xxx) jullie land van herkomst verlaten. Ze kwamen in België aan op 24 augustus 2015.

Op 25 augustus 2015 dienden jouw ouders hier een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in de naam van je broers als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Voor het verzoek van je ouders werd door het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 2 augustus 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Op 31 augustus 2016 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 27 februari 2017 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Je ouders dienden op 10 april 2017 een verzoek om internationale bescherming in naam van je broer R.(...) in. Uit zijn verklaringen afgelegd voor het CGVS bleek dat hij zijn verzoek deels baseerde op de vluchtmotieven die door je ouders werden aangehaald. Verder verklaarde hij in Irak op school gepest te zijn. Je moeder verwees toen tevens naar de veiligheidssituatie in Irak als reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren.

Je ouders dienden op 8 mei 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Als motief voor hun tweede verzoek volhardden ze in de motieven van hun eerste verzoek. Op 21 juni 2017 ging het CGVS over tot een weigering tot inoverwegingname van deze aanvraag omdat je ouders geen nieuwe elementen aandroegen die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zouden komen. Ze gingen niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS.

Op 22 juni 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het dossier van je broer R.(...) wegens het reeds vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid van de asielmotieven van je ouders en het onvoldoende zwaarwichtige karakter van de andere door hemzelf aangehaalde problemen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 28 juni 2018.

Je ouders dienden op 11 september 2017 een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek borduurden je ouders verder op hun eerdere asielmotieven. Ze herhaalden te vrezen vermoord te worden door criminele bendes en verwezen naar de moord op je oom H.(...) en diens zoon. Op 9 oktober 2017 ging het CGVS over tot een weigering tot inoverwegingname van deze aanvraag omdat ze geen nieuwe elementen aandroegen die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zouden komen. Op 28 februari 2018 verwierp de RvV het door hen ingestelde beroep.

Op (...) februari 2018 werd jij hier in België geboren. Op 5 juli 2018 dienden jij en je broer S.(...) in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Tijdens je persoonlijk onderhoud op 1 oktober 2018 verwees je moeder naar dezelfde feiten als bij haar eerdere verzoeken. Ze verklaarde te vrezen dat je gezinsleden gedood zouden worden door de bendeleden waardoor je vader gevisieerd werd omwille van zijn werk als bewakingsagent bij de bank. Ze haalde tevens aan dat een jongen waarmee je broer S.(...) bevriend was in Irak werd gedood. Je moeder verwees tevens naar de veiligheidssituatie in Irak als reden waarom jullie niet zouden kunnen terugkeren. Bovendien werden ter staving van dat verzoek je originele geboortecertificaat en foto's van de vriend van je broer S.(...) neergelegd. Er werd tevens verwezen naar een Youtube-filmpje i.v.m. de moord op de vriend van S.(...). Na het persoonlijk onderhoud werden nog kopieën van medische attesten i.v.m. je geboorte overgemaakt.

Op 20 november 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek van jou en je broer niet ontvankelijk. De RvV verwierp het beroep tegen deze beslissing op 20 juni 2019.

Op 18 januari 2019 dienden je ouders een vierde verzoek in en je broer R.(...) diende op diezelfde datum een tweede verzoek om internationale bescherming in. Wederom werd volhard in de eerder ingeroepen

asielmotieven. Het CGVS besliste op 29 januari 2021 tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 25 juni 2021.

Op (...) juni 2019 werd je zus E.(...) L.(...) GHAZI (CG xx; O.V. xxx) hier in België geboren.

Op 11 februari 2022 diende je broer S.(...) een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook hij slaagde er niet in nieuwe elementen aan te halen. Het verzoek van je broer S.(...) werd op 31 augustus 2022 niet ontvankelijk verklaard.

Op 7 oktober 2022 diende jij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 10 oktober 2022 diende ook je zus Elien in eigen naam een verzoek in. Tijdens jullie persoonlijk onderhoud op 2 maart 2023 verklaarde je moeder nog steeds te vrezen dat je gezinsleden zouden worden gedood omwille van de redenen waarom jullie oorspronkelijk het land verlieten. Bovendien haalt ze aan dat jij en je zus in België zijn geboren, slechts gebrekkig Arabisch kunnen en aan de mentaliteit hier gewend zijn. Als meisjes zouden jullie in Irak niet even vrij kunnen leven als hier in België. Hier worden jullie vrijzinnig opgevoed, maar volgens je moeder is het in Irak verplicht de koran te lezen en een hoofddoek te dragen. Meisjes die zich hieraan niet conformeren zouden worden geïntimideerd, gestigmatiseerd en zelfs gedood. Ter staving van jullie verzoek legt ze het originele geboortecertificaat van jou en je zus voor.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van jouw eerste verzoek om internationale bescherming, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden in jouw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het verleden steunmaatregelen verleend. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in jouw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door jou worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat jouw rechten gerespecteerd worden en je in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in je administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat jouw vorig verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet ontvankelijk werd verklaard, omdat in jouw naam geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het beroep dat hiertegen werd ingetekend. Bijgevolg resten er jou geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot je vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jou betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat je voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in jouw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat je moeder H.(...) M.(...) M.(...) H.(...) A.H. (CG xx; O.V. xxx) naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op je vorige asielverzoek. Ze herhaalt simpelweg dat ze vreest dat je gezinsleden bij terugkeer naar Irak gedood zouden worden door de mensen die je ouders bedreigden voor hun vertrek uit het land (CGVS p.6).

Je moeder haalt tevens aan dat jij en je zus in België geboren zijn en aan de mentaliteit hier gewend zijn. In Irak zouden jullie niet even vrij kunnen zijn als in België. Jullie zouden moeite hebben om jullie in Irak aan te passen aan de daar heersende mentaliteit. Er wordt echter op geen enkele manier aangetoond dat jullie verblijf hier gedurende enkele jaren voor jullie risico's inhoudt en dat jullie je leven niet zouden kunnen verderzetten met jullie familie in Irak. Van personen die bepaalde aspecten van een westerse levensstijl hebben overgenomen, mag worden verwacht en gevraagd dat deze zich bij terugkeer naar hun land van herkomst aanpassen aan de daar geldende normen en waarden, waarbij wordt aangenomen dat de

bijstand van hun ouders en het uitgebreide familiaal netwerk in Bagdad een dergelijk proces vergemakkelijkt. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en er wordt niet aangetoond dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Irak en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Jij en je zus hebben beiden nog niet eens de schoolplichtige leeftijd bereikt en zijn dus nog wat jong om al doordachte meningen te hebben over levensbeschouwelijke zaken. Je moeder haalt daarenboven onvoldoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er sprake is van een schending van fundamentele rechten indien je met jou gezin zou terugkeren naar Irak. Ze komt niet verder dan het formuleren van enkele algemene beweringen. Ze beweert dat het in Irak verplicht zou zijn de koran te lezen en een hoofddoek te dragen. Nochtans, wanneer haar wordt gevraagd of alle meisjes daadwerkelijk een hoofddoek dragen in Bagdad, antwoordt ze dat dit niet het geval is. Ze beweert dat meisjes die zich niet conformeren worden geïntimideerd, gestigmatiseerd en zelfs gedood. Over wie jullie dan op zulke manier zou behandelen, blijft ze zeer algemeen, namelijk "iedereen in de wijk". Personen die zich anders gedragen zouden "anders worden bekeken". Je moeder heeft ook geen enkel nieuws over jullie situatie in Irak en geeft dan ook geen concrete indicaties waaruit ze zou kunnen afleiden dat jullie werkelijk problemen zouden ondervinden bij terugkeer naar Irak (CGVS p.3-6).

Dat jij en je zus slechts gebrekkig Arabisch zouden kunnen, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.4). Dit resorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS p.6). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald deels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook

met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder

voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berrmbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar

een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of je persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat je bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Je moeder laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, namelijk het originele geboortecertificaat van jou en je zus, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Deze hebben niets te maken met jouw asielrelaas.

Het verzoek van je zus ELG (CG xx; O.V. xxx) wordt tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ze stelt dat het CGVS volledig ten onrechte haar verzoek niet-ontvankelijk heeft verklaard. Ze verwijst naar landeninformatie, waarvan ze de weblink geeft, en merkt op dat hieruit blijkt dat er veel voorbeelden zijn van vrouwen die zelfs door het posten van berichten op sociale mediaplatforms de eer van de familie verbreken en dus het voorwerp kunnen uitmaken van een moordaanslag. Daarnaast blijkt ook, aldus verzoekster, dat het gegeven dat vrouwen deelnemen aan demonstraties ook gezien wordt als een ondermijning van hun genderrol, en dus van het ontlenen van de familienaam, en zij aldus ook het voorwerp kunnen uitmaken van een moordaanslag. Verzoekster voegt eraan toe dat sommige vrouwelijke demonstranten werden ontvoerd, bedreigd en in sommige gevallen naar verluidt gedwongen tot ballingschap, hoewel, zo luidt het, deze gevallen wel ondergerapporteerd waren. Verwijzend naar andere informatie, waarvan zij eveneens de weblink geeft, stelt verzoekster voorts dat de Iraakse overheid onvoldoende doet tegen verkrachting jegens vrouwen. Voorts benadrukt verzoekster dat zij bij terugkeer naar Irak niet de mogelijkheid zal hebben om onderwijs te volgen, en dit om allerlei redenen die zij toelicht als volgt: *"In federaal Irak geldt een leerplicht voor de zes klassen van het primair onderwijs. In theorie begint een kind met basisonderwijs op de leeftijd van zes jaar. De leerplicht geldt derhalve niet tot een bepaalde leeftijd van het kind, maar totdat het primair onderwijs doorlopen is. Daarna volgt optioneel secundair en vervolgonderwijs. In de Koerdische regio geldt een leerplicht van negen schooljaren: zes jaar primair onderwijs en drie jaar secundair onderwijs. Door de aanwezigheid van en het conflict met ISIS en door de uitbraak van de Coronapandemie hebben veel kinderen een leerachterstand opgelopen".* Ondergeschikt vraagt verzoekster om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, waarbij zij

aan de hand van informatie waarnaar zij verwijst, opmerkt dat er in Irak en meer bepaald Bagdad waar haar houders van afkomstig zijn, nog geregeld aanslagen plaatsvinden.

Aan het verzoekschrift worden, behoudens een kopie van de bestreden beslissing, geen stukken gevoegd.

3. Beoordeling

3.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormelde bepaling geeft aan de commissaris-generaal de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De Raad stelt in navolging van het CGVS vast dat verzoekster bij haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van diezelfde wet. Evenmin zijn er nieuwe feiten aan de orde, door de Raad in het kader van huidig volgend verzoek ontwaard.

3.2.1. Verzoekster gaat in haar verzoekschrift niet in het minst in op de motivering in de bestreden beslissing waar vooreerst op goede grond wordt vastgesteld: *“Uit het administratief dossier blijkt immers dat je moeder H.(...) M.(...) M.(...) H.(...) A.H. (CG xx; O.V. xxx) naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op je vorige asielverzoek. Ze herhaalt simpelweg dat ze vreest dat je gezinsleden bij terugkeer naar Irak gedood zouden worden door de mensen die je ouders bedreigden voor hun vertrek uit het land (CGVS p.6).”* Deze vaststelling blijft, bij gebrek aan enig dienstig verweer, derhalve geheel overeind.

De Raad benadrukt dat het asielrelaas waarop verzoeksters ouders hun (vier) verzoeken om internationale bescherming steunen, en waarop zowel verzoeksters vorig verzoek als huidig volgend verzoek mede zijn gesteund, door het CGVS en de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Voor een uitgebreide(re) toelichting en lezing van het asielverleden van verzoeksters ouders en enkele van haar broers en zussen, verwijst de Raad naar zijn arresten nrs. 257 220 en 257 221 van 25 juni 2021 waarin dat parcours uitgebreid wordt toegelicht, alsook naar het door verzoekster niet-betwiste feitenrelaas in de

bestreden beslissing. De Raad neemt bovendien aan en gaat ervan uit dat verzoeksters ouders goed op de hoogte zijn van het verloop en de afloop van al die procedures verzoek om internationale bescherming, alsook van de vele andere, verblijfsrechtelijke procedures die zij al zijn aangegaan in België, waar zij sedert augustus 2015 oftewel inmiddels meer dan acht jaar lang verblijven, waaronder dus ook hun talrijke beroepsprocedures bij de Raad.

3.2.2. In de landeninformatie, voorgelegd door beide partijen, zijn er geen ernstige aanwijzingen die aannemelijk maken dat vrouwen in Irak actueel het voorwerp zijn van groepsvervolgung. Het loutere gegeven een vrouw of een meisje te zijn in Irak, volstaat op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Uit de meer recente richtlijnen van UNHCR en het EUAA kan niet blijken dat de situatie voor vrouwen en meisjes in Irak zodanig problematisch is, dat kan worden aangenomen dat zij worden blootgesteld aan vervolging en/of ernstige schade, om de enkele reden dat zij een vrouw of meisje in Irak zijn. Dat gedwongen huwelijken en kindhuwelijken plaatsvinden in Irak wordt niet betwist, maar er blijkt uit de landeninformatie niet dat dit een systematische praktijk is in Irak waarvan iedere vrouw of ieder meisje het slachtoffer is. Vrouwen en meisjes kunnen nood hebben aan internationale bescherming maar dit is volgens de richtsnoeren van EUAA en UNHCR, die door de Raad worden bijgetreden, afhankelijk van hun individuele omstandigheden (zie EUAA "Country Guidance note: Iraq" van juni 2022, p. 133-137; UNHCR "International Protection considerations with Regard to People Fleeing to Republic of Iraq" van mei 2019, p. 58). Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoekster zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst omwille van haar geslacht, moet aldus rekening worden gehouden met de individuele en concrete omstandigheden die een invloed kunnen hebben op dit risico voor vervolging of ernstige schade (zie EUAA "Country Guidance note: Iraq" van juni 2022, p. 137; UNHCR "International Protection considerations with Regard to People Fleeing to Republic of Iraq" van mei 2019, p. 96).

Wat betreft de verklaringen van verzoeksters moeder afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, - waar zij gezien de jeugdige leeftijd van haar dochter die heden 5 jaar oud is in naam van verzoekster werd gehoord -, dat verzoekster en haar jongere zus E., heden vier jaar oud, inmiddels gewend zijn aan de mentaliteit in België, waar de zussen werden geboren, en dat zij moeite zouden hebben om zich in Irak aan te passen aan de daar heersende mentaliteit, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing geheel terecht en pertinent als volgt: *"Je moeder haalt tevens aan dat jij en je zus in België geboren zijn en aan de mentaliteit hier gewend zijn. In Irak zouden jullie niet even vrij kunnen zijn als in België. Jullie zouden moeite hebben om jullie in Irak aan te passen aan de daar heersende mentaliteit. Er wordt echter op geen enkele manier aangetoond dat jullie verblijf hier gedurende enkele jaren voor jullie risico's inhoudt en dat jullie je leven niet zouden kunnen verderzetten met jullie familie in Irak. Van personen die bepaalde aspecten van een westerse levensstijl hebben overgenomen, mag worden verwacht en gevraagd dat deze zich bij terugkeer naar hun land van herkomst aanpassen aan de daar geldende normen en waarden, waarbij wordt aangenomen dat de bijstand van hun ouders en het uitgebreide familiaal netwerk in Bagdad een dergelijk proces vergemakkelijkt. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en er wordt niet aangetoond dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Irak en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Jij en je zus hebben beiden nog niet eens de schoolplichtige leeftijd bereikt en zijn dus nog wat jong om al doordachte meningen te hebben over levensbeschouwelijke zaken. Je moeder haalt daarenboven onvoldoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er sprake is van een schending van fundamentele rechten indien je met jou gezin zou terugkeren naar Irak. Ze komt niet verder dan het formuleren van enkele algemene beweringen. Ze beweert dat het in Irak verplicht zou zijn de koran te lezen en een hoofddoek te dragen. Nochtans, wanneer haar wordt gevraagd of alle meisjes daadwerkelijk een hoofddoek dragen in Bagdad, antwoordt ze dat dit niet het geval is. Ze beweert dat meisjes die zich niet conformeren worden geïntimideerd, gestigmatiseerd en zelfs gedood. Over wie jullie dan op zulke manier zou behandelen, blijft ze zeer algemeen, namelijk "iedereen in de wijk". Personen die zich anders gedragen zouden "anders worden bekeken". Je moeder heeft ook geen enkel nieuws over jullie situatie in Irak en geeft dan ook geen concrete indicaties waaruit ze zou kunnen afleiden dat jullie werkelijk problemen zouden ondervinden bij terugkeer naar Irak (CGVS p.3-6). Dat jij en je zus slechts gebrekkig Arabisch zouden kunnen, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.4). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming."* (eigen onderlijning)

Verzoekster ontkracht noch weerlegt het voorgaande. Ze onderneemt hiertoe bovendien zelfs geen ernstige poging, nu ze niet of nauwelijks concreet op die vaststellingen ingaat, doch zich daarentegen in

het verzoekschrift louter beperkt tot het schetsen van een algemene situatie in Irak, o.a. wat geweld tegen vrouwen betreft, aan de hand van algemene informatie. Ze laat daarbij bovendien geheel na die informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken.

Bovendien is die informatie en zodoende verzoeksters verwijzing ernaar ter zake niet dienstig. Immers, waar wordt gewezen op, zoals verzoekster het in haar verzoekschrift noemt, de vele voorbeelden die er zouden zijn van vrouwen in Irak die zelfs door het posten van berichten op sociale media de eer van de familie verbreken en het voorwerp zouden kunnen uitmaken van een moordaanslag, en voorts naar vrouwen die deelnemen aan organisaties hetgeen gezien zou worden als een ondermijning van hun genderrol en dus van het ontlenen van de familienaam, waardoor ook zij het voorwerp zouden kunnen uitmaken van een moordaanslag, is hiervan totaal geen sprake in het geval van verzoekster, heden 5 jaar oud. Uit niets blijkt namelijk dat verzoekster, als vijfjarige of eerder al, berichten op sociale media zou hebben geplaatst, laat staan dat dit tot problemen in de familie en meer zelfs een aantasting van de eer van de familie zou hebben geleid. Van een deelname van verzoekster aan manifestaties in Irak is uiteraard geen sprake, daar zij nog nooit één voet op Iraakse bodem heeft gezet, aangezien zij vanaf haar geboorte hier in België verblijft.

Verzoekster toont daarnaast, met haar verwijzing naar algemene informatie, niet op een concrete en overtuigende wijze aan dat zij bij een terugkeer in Irak niet de mogelijkheid zal hebben om er onderwijs te genieten, zoals op algemene wijze in het verzoekschrift wordt voorgehouden. Bovendien spreekt de informatie die verzoekster in haar verzoekschrift aanhaalt haar vrees zelf(s) tegen, doordat hierin gewag wordt gemaakt van een leerplicht voor de zes klassen van het primair/basisonderwijs. De informatie die verzoekster zelf aanhaalt, haalt haar verklaarde vrees in Irak niet de mogelijkheid te zullen hebben om onderwijs te volgen aldus volledig onderuit. Hoe dan ook dient verzoekster haar beweringen *in concreto* aan te tonen, hetgeen evenwel niet in het minst het geval is, nu bijvoorbeeld zelfs niet enig bewijs voorligt dat verzoeksters ouders ooit al zouden hebben geïnformeerd naar mogelijkheden tot het volgen van onderwijs voor verzoekster in Irak, waarbij bovendien opnieuw niet uit het oog mag worden verloren dat verzoekster heden vijf jaar oud is, maar volgens de informatie die wordt aangehaald basisonderwijs in Irak pas op zesjarige leeftijd begint en voorlopig dus nog slechts toekomstmuziek is. Dat zij er geen onderwijs zal kunnen genieten, blijkt hoe dan ook nergens concreet uit en kan, gelet ook op het voorgaande, niet worden aangenomen.

In het licht van het voorgaande stipt de Raad nog aan dat waar verzoeksters moeder eerder aangaf dat verzoekster en haar zus E. slechts gebrekkig Arabisch kunnen, een taal kan worden aangeleerd, en in het bijzonder op jonge leeftijd zoals verzoekster.

Daarnaast stelt de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in verzoeksters land van herkomst niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de regio van herkomst betreft, betwist verzoekster niet dat, gelet op haar verklaringen over haar regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier. Na zorgvuldige lezing hiervan concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt bevestigd in de EUAA "Country Guidance note: Iraq" van juni 2022, p. 184-187). Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor haar dermate verhogen dat

moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon. De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoeksters hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoekster niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

4. Het geheel in acht genomen, concludeert de Raad dat verzoekster geen elementen aanbrengt, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS